

## crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

### Les portes del temps

**1. De què va?** La colla de pispes capitanejats per Danny Ocean es veuen obligats a tornar els milions robats a Benedict i amb interessos acumulats. **2. Com va?** Estafadora continuació del *re-make* de *La cuadrilla de los once* que Soderbergh va rodar fa tres temporades. Quan poc abans de morir li preguntaven al gran Marcello Mastroianni per què s'havia dedicat al cinema, contestava "perquè puc fer turisme cobrat". Això, i de manera més que descarada, és el que

fan les stars d'aquesta nova entrega de l'equip de lladregots ianquis que viatgen a Europa. Morro fi ells i elles, començant per l'espavilat Soderbergh, autèntic facinerós de guant blanc que embolica una troca de jutjat de guàrdia, tot vivint de les rendes del primer capítol. I posats a prendre el pèl sense el més mínim pudor, Julia Roberts es roba a si mateixa fent de, mai no ho endevinariem vostès, de Julia Roberts!, en el rol de superdiva hiperneuròtica en viatge a la Roma eterna, on, per cert, topa amb Bruce Willis de vacances també. Soderbergh elabora una autoparòdia elemental, càmera en mà, mal fotografiada i pitjor interpretada —que ja és considerar—, en aberrant demostració del control que sobre les nostres pantalles executen les majors de l'imperi Hollywood. **3. I va:** Estrictament reservada per a consumidors/res de les revistes del cor.



*Primavera, verano, otoño, invierno... y primavera.*

Director: Kim Ki-duk. Intèrprets: Oh Yeong-su, Kim Ki-duk, Ji Dae-han. Corea del Sud-Alemanya, 2003. 102 minuts. Bonaire.

La Maitane 23-1205